

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 11 februari 2009 — Systeme Helmholtz GmbH mot Hauptzollamt Nürnberg

(Mål C-79/10)

(2010/C 113/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Systeme Helmholtz GmbH

Motpart: Hauptzollamt Nürnberg

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 14.1 b första meningen i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet⁽¹⁾ tolkas så, att uteslutandet av privat nöjesflyg från skattenedsättningen innebär att en skattebefrielse för energiprodukter för användning som flygbränsle endast ska beviljas för lufttrafikföretag, eller ska skattebefrielsen omfatta alla flygbränslen som används för luftfart såvida användningen av flygplanet tjänar kommersiella syften?
2. Ska artikel 15.1 j i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet tolkas så, att dessa bestämmelser även omfattar det bränsle som behövs för att ett flygplan ska kunna flyga fram och tillbaka till en anläggning för reparation och underhåll, eller gäller möjligheten till skattenedsättning endast för företag vars egentliga affärsverksamhet utgör tillverkning, utveckling, testning och underhåll av luftfartyg?
3. Ska artikel 11.3 i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet tolkas så, att en proportionell skattebefrielse ska beviljas avseende bränsle som används vid underhåll- eller träningsflygningar

enligt artikel 14.1 b första meningen i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet när ett flygplan används både i privat och i kommersiellt syfte?

4. För det fallet att fråga 3 besvaras nekande: Betyder den omständighet att artikel 11.3 i direktiv 2003/96/EG inte är tillämplig i samband med artikel 14.1 b i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet att det inte ska beviljas någon skattebefrielse vid blandad användning av ett flygplan för privata och kommersiella ändamål för underhåll- eller träningsflygning?
5. För det fall att fråga 3 besvaras jakande eller om en motsvarande rättsverkan följer av någon annan bestämmelse i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet önskas klarhet i på vilka kriterier och för vilken nyttjandeperiod beräkningen av den aktuella andelen vid underhåll- eller träningsflygning ska grundas i den mening som avses i artikel 11.3 i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet?

⁽¹⁾ EUT L 283, s. 51

Talan väckt den 11 februari 2010 — Kommissionen mot Irland

(Mål C-82/10)

(2010/C 113/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommission (ombud: N. Yerrell)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt i synnerhet artiklarna 6, 8, 9, 13 och 15–17 i rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring, i ändrad lydelse, samt artiklarna 22 och 23 i rådets direktiv 92/49/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG genom att inte tillämpa Europeiska unionens försäkringslagstiftning på alla försäkringsrörelser på ett icke-diskriminerande sätt, och

— förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser i) att det irländska institutet Voluntary Health Insurance Board (VHI) inte kunnat fortsätta åtnjuta undantaget i artikel 4 i direktiv 73/239/EEG efter att dess rättsliga ställning först ändrades genom ikraftträdandet av Voluntary Health Insurance (Amendment) Act (1996 års ändringslag rörande frivillig sjukförsäkring), och ii) att det från och med denna tidpunkt fullt ut omfattades av Europeiska Unionens försäkringslagstiftning, särskilt vad gäller de delar som avser tillstånd, finansiell tillsyn, upprättande av tekniska avsättningar samt en solvensmarginal som inkluderar garantifonden.

För närvarande fortsätter VHI med all sin verksamhet utan tillstånd från den irländska finansinspektionen och utan att iakttä bland annat de nödvändiga solvenskraven.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Spanien) den 11 februari 2010 — Aurora Sousa Rodríguez m.fl. mot Air France S.A.

(Mål C-83/10)

(2010/C 113/37)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Aurora Sousa, Yago López Sousa, Rodrigo Puga Lueiro, Luis Rodríguez González, María del Mar Pato Barreiro, Manuel López Alonso och Yaiza Pato Rodríguez

Svarande: Air France S.A.

Tolkningsfrågor

1. Ska begreppet inställd flygning som definieras i artikel 2 1 [i förordning (EG) nr 261/2004] ⁽¹⁾ tolkas så, att det endast innebär att flygningen inte avgår som planerat eller ska det även anses innefatta andra omständigheter som innebär att flygningen för vilken plats hade reserverats har påbörjats men inte kommer fram till sin destination, till exempel om flygplanet tvingas vända tillbaka till ursprungsflygplatsen av tekniska skäl?
2. Ska begreppet ytterligare kompensation i artikel 12 i förordning (EG) nr 261/2004 tolkas så, att en nationell domstol om flygningen ställs in får döma ut skadestånd, däribland för ideell skada, på grund av underlåtelse att fullgöra lufttransportavtalet enligt de kriterier som fastställts i de nationella bestämmelserna och i nationell rättspraxis rörande avtalsbrott, eller får en sådan kompensation endast avse kostnader som passagerarna har haft och som de vederbörligen styrkt men som inte ersatts i tillräcklig omfattning av lufttrafikföretaget i enlighet med artiklarna 8 och 9 i förordning (EG) nr 261/2004, utan att dessa bestämmelser har åberopats, eller är avslutningsvis dessa två typer av ytterligare kompensation förenliga med varandra?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 — Uttalande från kommissionen (EUT L 46, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeitsgericht Siegburg (Tyskland) den 12 februari 2010 — Hüseyin Balaban mot Zelter GmbH

(Mål C-86/10)

(2010/C 113/38)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Arbeitsgericht Siegburg (Tyskland)